

De twee schuldenaren

Er werd in gelijkenissen gesproken

“En Hij leerde hun vele dingen in gelijkenissen, en Hij zeide tot hen in zijn onderwijs” Markus 4:2.

Gelijkenis: (parabole) een voorbeeld waardoor een leerstelling of een voorschrift wordt toegelicht; een vertelling, verzonden maar in overeenstemming met de wetten en gebruiken van het menselijk leven

Leer/onderwijs: dat wat onderwezen wordt.

“Een ieder, die verder gaat en niet blijft in de leer van Christus, heeft God niet; wie in die leer blijft, deze heeft zowel de Vader als de Zoon” 2 Johannes 1:9.

Doel van gelijkenis (Matteus 13:10-17):

- om de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen bekend te maken aan hen die hun ogen en hun oren opendoen voor wat God te zeggen heeft

- om de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen verborgen te houden voor hen van wie het hart vet is, die hardhorend zijn en hun ogen toedoen.

De gelijkenis van de twee schuldenaren (Lukas 7:36-50)

Zijn wij dankbaar wat Jezus voor ons heeft gedaan? Als wij naar ons leven kijken, is daaruit dan zichtbaar dat wij dankbaar zijn of juist niet?

De omstandigheden waarin de gelijkenis wordt gesproken:

Jezus werd uitgenodigd in het huis van een farizeeër (36)

Een vrouw die bekend stond als een zondares zag Jezus aanliggen en bracht een albasten kruik mirre (37)

Ze ging wenend achter Hem staan bij Zijn voeten en maakte zijn voeten nat met haar tranen en droogde ze af met haar haren, ze kuste zijn voeten en zalfde ze met de olie (38)

De Farizeeër die dat zag dacht bij zichzelf “Indien deze de profeet was, zou Hij wel weten, wie en wat deze vrouw is, die Hem aanraakt: dat zij een zondares is” (39)

Heb je ooit gezondigd dat je ervan moest wenen, dat de tranen erdoor vloeiden, dat het schuldbesef zo groot was? Zij toonde veel liefde, eer en dankbaarheid aan Jezus. Zij liet aan Jezus zien wat er in haar hart aanwezig was.

De farizeeër dacht Jezus niet wist wat voor een grote zondares zij wel niet was. Hij minachtte zowel de zondares als Jezus. Hij keek met afschuw naar de zondares. Hij veroordeelde haar nog voor hij alles over haar wist.

Vanwaar kwam de liefde die de zondares toonde?

De gelijkenis:

Jezus sprak Simon aan om Hem iets te zeggen (40)

Een schuldeiser had twee schuldenaren. De ene was vijfhonderd schellingen schuldig, de andere vijftig (41)

Omdat beiden het niet kon betalen, schonk de schuldenaar het hun (42)

Schelling: Een Romeinse zilveren munt ten tijde van het N.T. Dit was de voornaamste zilveren munt van het Romeinse rijk. Uit de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard blijkt dat een denarius toen het gewone dagloon was van een arbeider. (Mat. 20:2-13)

Als we de vergelijking maken naar onze tijd met een gemiddeld maandloon van 1500 euro netto, dan krijgen we: 50 = 3750 euro, 500 = 37500 euro.

De vraag aan Simon en de toepassing van de gelijkenis:

“Wie van hen zal hem dan het meest liefhebben?” (42)

Dit is de sleutel van gelijkenis? Wie zal de schuldenaar het meeste liefhebben als gevolg van de kwijtschelding van de schuld?

Simon antwoordde ‘aan wie hij het meeste heeft gegeven’ waarop Jezus zegt dat hij juist heeft geoordeeld (43)

Zich naar de vrouw kerende vraagt Jezus aan Simon om naar haar te kijken. ‘Water voor mijn voeten hebt gij Mij niet gegeven, maar zij heeft haar tranen en haar haren gebruikt’ (44)

‘Een kus hebt gij Mij niet gegeven, maar zij is niet opgehouden Mijn voeten te kussen’ (45)

“Met olie hebt gij mijn hoofd niet gezalfd, maar zij heeft met mirre mijn voeten gezalfd” (46)

De schuldeiser is Christus, de twee schuldenaren zijn de zondares en Simon. De schuld ten opzichte van God verschilt tussen hen beide, zowel in ernst maar ook in besef. De zonde van de vrouw waren veel meer en veel groter dan die van de farizeeër. Beiden zijn echter niet in staat de schuld terug te betalen. De kwijtschelding van de schuld is aan God om te geven, als er nu veel of weinig zonden zijn.

“Daarom zeg Ik u: Haar zonden zijn haar vergeven, al waren zij vele, want zij betoonde veel liefde; maar wie weinig vergeven wordt, die betoont weinig liefde” (47)

Simon veroordeelde het gedrag van de zondares omwille van wie zij was geweest, maar datzelfde gedrag was juist een blijk van waardering van wat zij had gekregen. En als de nederigheid van hart blijk is van haar vergeving, wat zegt dat dan over de koudheid van hart van Simon? Wel, dat hij de vergeving van zijn zonden niet heeft aanvaard.

Dat haar zonden waren vergeven was zichtbaar uit de liefde die zij toonde. Gezien zij veel liefde betoont, wordt duidelijk dat zij vele zonden had. Simon betoonde weinig liefde en liet daardoor zien dat hij weinig vergeven is.

Daarop bevestigt Jezus tegen de vrouw dat haar zonden haar vergeven zijn’ (48)

Zij die aan tafel lagen verbaasden zich over Jezus die de Macht had om de zonden te vergeven (49)

“En Hij zeide tot de vrouw: Uw geloof heeft u behouden, ga heen in vrede!” (vgl Markus 5:25-34)

De zondares had een geloof dat door liefde werkt, waardoor ze behouden was (Galaten 5:6). Daardoor kon zij heengaan in vrede! Zei Jezus hetzelfde tegen de farizeeër die minder zonde had dan de zondares?

Zij die meer vergeven zijn, zullen meer liefde tonen. Zij die weinig vergeven zijn zullen weinig dankbaarheid tonen. Zij die weinig dankbaarheid tonen zijn meestal zij die van zichzelf zeggen dat ze geen zonden hebben, of zij die hun eigen zonden minder erg achten dan die van een ander, niet beseffende dat zij Christus ook nodig hebben. Het is niet omdat sommigen minder zonden hebben, dat er minder liefde moet worden betoont.

1 Johannes 4:7-11 (vgl 1 Johannes 2:29; 5:1)

2 Korintiërs 5:14-19.

Hoe groot ook de schuld is, hoe groot ook je zonden zijn geweest, God vergeeft! Kijk maar naar Paulus

“Want ik ben de geringste der apostelen, niet waard een apostel te heten, omdat ik de gemeente Gods vervolgd heb. Maar door de genade Gods ben ik, wat ik ben, en zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest, want ik heb meer gearbeid dan zij allen, doch niet ik, maar de genade Gods, die met mij is” 1 Korintiërs 15:9-10.

Een belangrijke vraag is deze ‘Hoe kunnen we onze dankbaarheid vergroten?’ Onze dankbaarheid zal groot zijn wanneer we beseffen waarvan we zijn vergeven. Zou deze zondares zijn blijven wandelen in haar zonden? Zou zij zoveel tranen hebben laten vloeien om haarzelf terug over te geven aan de oorzaak van haar verdriet, nl haar zonden? Romeinen 6:15-23 – we zijn behouden van de eeuwige dood, we zijn geen slaaf van de zonde meer, we zijn verlost van de dingen waarover we ons nu schamen. We moeten het evangelie vanuit ons hart geloven, en het oprecht menen.

Conclusie

Hoeveel heb je afgelopen week gedaan voor jezelf? Hoeveel heb je voor Christus gedaan? Wat zegt dat over je liefde en je dankbaarheid naar Christus?

Hoe behandelen we Jezus? Als wie wil jij zijn?

Gelijk Simon? We nodigen Hem uit in ons leven maar geven hem niet de dankbaarheid die Hem toekomt? Heb jij dezelfde houding als Simon?

Gelijk de zondares? Bezigt met het eren van Jezus, het tonen van dankbaarheid en liefde.

Romeinen 12:1-2

Het veranderen van ons leven begint bij het veranderen van ons denken. Veranderingen aan de buitenkant moeten aan de binnenkant beginnen! Uiterlijke Gode dienst is God niet welgevallig. Het hart is waar we beslissen wat we zullen doen. Het is de zetel van onze keuzes. Houdingen zijn belangrijk omdat het uiteindelijk bepaalt hoe we handelen en wat voor mens we zijn. (Spreuken 4:23-27)

Ben jij anders of is er geen verschil tussen jou en de wereld? Doe jij wat de wereld doet? Denk jij wat de wereld denkt? Ga jij waar de wereld gaat? Laten deze dingen zien dat je dankbaar bent voor wat Christus voor jou heeft gedaan of juist niet? Wat zal Jezus antwoord aan jou zijn? Zal hij je zeggen **“Uw geloof heeft u behouden, ga heen in vrede!”** of zal Hij je zeggen **“Ik heb u iets te zeggen”**.